

NØVN

Johan Joensen

á Nýlendingum í Sumba til minnis

Í juli mánaði 1972 var eg á eini 14 daga vitjan í Suðuroynni saman við øðrum ungum. Endamálið var at boða gleðiboðskapin um Jesus. Vit høvdu lænt húsini hjá Astrid Samuelsen á Tvøroyri, haðani vitjaðu hús úr húsi í flestu bygdunum í oynni.

Ein dagin fóru Marit Højgaard av Toftum, Margaret Lilaa, ættað úr Hvannasundi, Paula Hansen úr Søldarfirði, William Joensen, Tórs-havn, ættaður úr Vági, og eg til Víkarbyrgis. Koyrivegur var tá enn ikki komin, so vit gingu av sumbiarvegnum og oman í bygdina.

Eftir at hava verið í teim fáu húsunum í Víkarbyrgi og lagt eftir okkum andalig smárit, byrjaðu vit gonguferðina niðan aftur á sumbiarvegin.

Men stutt eftir at vit vóru farin til gongu, sóu vit menn, sum róku várgonguseyð oman móti rættini í Víkarbyrgi. Vit steðgaðu á og biðaðu, meðan teir róku seyðin inn í rættina. Tá ið vit komu at rættini høvdu menn sett seg at fáa sær ein drekkamunn og breyðbita.

Meðan vit gingu seinastu fetini niðan móti rættini, fekk eg tað innskot at spyrja, um vit kundu syngja ein sang fyri teimum. Vit komu á tal við fjallmenninar at vit hvønn vit skuldu tosa við. Teir peikaðu á ein mann, sum stóð inni í rættini. Eg spurdi mannin, um vit kundu fáa loyvi at syngja ein sang. Mað-

urin játtaði beinanvegin.

Í fagrasta sólskini og summarveðri, meðan seyðurin jarmaði í rættini og fjallmenn sótu á skróvturra vøllinum, settu vit í at syngja:

Eg eigi hirða, ein mær kærur er,
og um hans signing tunga boð ei ber,
Hann á krossi bløddi, doyði fyri meg,
veitti mær náði allan lívsins veg.

Ongantið havi eg ella hini, ið við mær vóru – hóast 45 ár eru liðin – gloymt hesa lýtuna, tá ið songurin um hirðan varð sungin har við rættina omanfyri bøgardin í Víkarbyrgi. Hetta var sangurin um hirðan, sum gav liv sitt fyri seyðin, sangurin um hann, sum er komin at leita eftir tí burturvilsta, sangurin um hann, sum leitar, inntil hann finnur, sangurin um hin góða hirðan, sum er Jesus. Hin góði hirðin kendist so sera nær henda dagin!

Mangan, tá ið eg havi verið í sunnara parti av Suðuroynni, havi eg verið niðri við rættina í Víkarbyrgi. Hvørja ferð eri eg farin minnisríkur avstað aftur. Eg eins og upplivi hin signaða julidagin fyri so mongum árum síðani - einaferð enn.

Men kanska sigur tú: Hvat hevur hetta við Johan Joensen á Nýlendingum í Sumba at gera?

Sera nógv!
Maðurin, ið eg spurdi, um vit

kundu syngja á rættini í Víkarbyrgi hin julidagin í 1972, var Johan Joensen á Nýlendingum, bóndi í Sumba. Tað visti eg ikki tá.

Tá ið kona mín og eg fyri mongum árum síðani vóru eina av okkara mongu ferðum í Suðuroynni, fóru vit at vitja skyldkonu hennara í Sumba, Hannebeth, úr Sandavági, konu Johan. Har sat Johan, maður hennara, á bríkini – blindur. Vit báðir settust at prátasaman um hansara uppvøkstur og manndómsár. Hann greiddi mær frá, at hann mong ár frammanundan gjørdist blindur og tí varð forðaður at ganga í haga, sum hann var vanur frá barnaárum.

Tá ið eg hoyrði hann greiða frá góðum lýtum úti í haganum saman við seyði, gjørdist eg forvitin og segði honum frá hendingini við rættina í Víkarbyrgi fyri so mongum árum síðani. Ovfarin gjørdist eg, tá ið hann segði: “Tað er rættin hjá okkum, ið tú tosar um.” So spurdi eg hann, um hann mintist, at nøkur ungfolk einaferð komu á rættina og spurdu, um tey kundu syngja ein sang.

Jú, tað mintist hann væl. So segði eg honum, at eg var ein av hesum ungu.

Eg spurdi Jóhan hvør maðurin mundi vera, sum játtaði okkum at syngja á rættini.

“Tað mundi vera eg,” svaraði Johan!

Ta lýtuna har í heiminum hjá Johan og Hannebeth hálsfevndust vit báðir. Gjørdust vinir fyri lívið. Vit báðir áttu í felag eitt dýrabært minni, sum vit kundu frøast um.

Tá ið eg eftir hetta fór inn í heim teirra at vitja, sum eg havi gjørt hvørja ferð eg var í Sumba eftir tann dag, sang eg fyri Johan sangin um hirðan, sum vit ungfolk sungu við rættina í Víkarbyrgi fyri fjallmonnunum hin summardagin í 1972. Vit, sum tá stóðu har og sungu, hava mangan tosað saman um hesa lýtuna, ið kendist okkum heiløg.

Seinastu 3 árin av lívsskeiði sínum búði Johan á Hamragarði í Vági. Eisini har plagdi eg at syngja sangin um hirðan fyri honum, tá ið eg vitjaði hann. Hin góði hirðin var ikki Johan ókendur. Søgjan um hin góða hirðan var ikki einans ein søga fyri Johan, men ein sannføring í hjartanum og ein veruleiki, sum vit báðir kundu luta saman í felags trúgv á frlsaran - og bøn.

Maðurin, ið gjørdi sangin um hin góða hirðan livandi og elskaðan millum fólk her á landi, var Líggjas á Váli, føddur í Svínøi í 1922. 23 ára gamal sang hann henda sangin inn á plátu í 1946. Eg minnist, hvussu hesin sangurin hoyrdist í húsum og út í tún, har tey áttu tær gomlu grammofonirnar. Hesar plátuútgávnar, ið Jógván Gerðalið og aðrir í Klaksvík tá stóðu fyri at gera, vóru millum tær fyrstu føroysku

grammofonpláturnar.

Hin 29. januar í ár var 97 ára langa lívsleið hansara komin at enda. Blindleiki hansara er nú umskiftur, tí nú skoðar hann hin góða hirðan í hinum ævigu bústøðum. Hannebeth stóð trúføst og stútt við lið hansara gjøgnum lívið til deyðin gjørdi skilnað. Hin góði hirðin styrki teg, góða Hannebeth og børn tykkara: Eyðun, Marjun og Guðrið og øll teirra kæru.

Við takksemi og virðing fari eg at minnast Johan á Nýlendingum í Sumba.

Svenning av Lofti

Fyri nøkrum árum síðani var eg var inni á gólvinum hjá sumbinginum Tummas Nielsen sum er búsettur í Lopra. Tummas Nielsen, sum í síni tíð, var við at stovna tónleikabólkinum “Faroe Boys.” Tummas segði mær, at hann sum 22 ára gamal var ein av fjallmann-ingini í Víkarbyrgi hin julidagin í 1972 saman við pápa sínum, Hans Jákup við Kvíggja, umframt Johan á Nýlendingum og øðrum. Eisini Tummas mintist hesa serstøku hendingina við sanginum um hin góða hirðan, sum varð sungin á rættini tann dagin.

Broyting av útvaldum rentum og tænastrugjöldum (privat og vinna)

BANKNORDIK

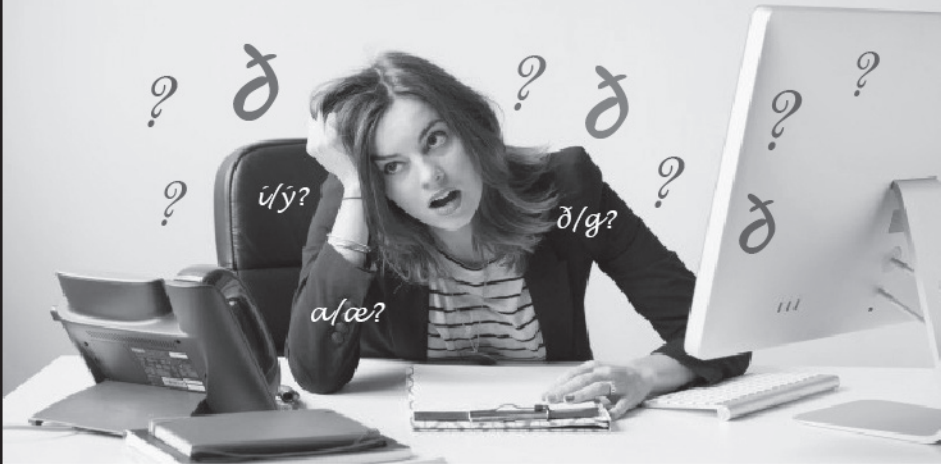
Broytingarnar niðanfyri fáa gildi frá 11. desember 2017:

- útvaldar innlánsrentur verða lækkaðar við upp til 0,50 prosentstigum
- útvald tænastrugjöld verða hækkað

Broytingarnar verða framdar av handilsligum ávum og verða at síggja í rentuyvirliti og prísbók bankans, tá ið tær fáa gildi. Sí www.banknordik.fo/prisirogtreytir

Fá meira at vita um broytingarnar á www.banknordik.fo

GRAFISK FRAMLEIÐSLA ♦ FØROYSKUR RÆTTLESTUR ♦ SMÆRRI UMSETINGAR ♦ AÐRAR SKRIVLIGAR UPPGÁVUR

Er strævið at fáa ð'ini røtt?

Lat okkum hjálpa tær. Vit rættlesa, týða smærri tekstir úr donskum og enskum og gera aðrar skrivligar uppgávur.

Ritstovan
RÆTT&RANGT

Rúna Berghamar tlf. 516033 ♦ ritstovan@gmail.com ♦ Erla Berghamar tlf. 224095